

Mødet den 10. Januar 1918.

Fraværende N. Joh. Laursen.

1. (J. Nr. 528—1917). Skrivelse af 29. Decbr. 1917 fra Ministeriet for offentlige Arbejder angaaende **Ændringer i Havne- og Brotaksten.**

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 34—1917). Meddelelse om, at **Administrationen af de 8 kommunale Beboelseshuse i Karreen ved Steinmannsgade er overgaaet til Udvalget for Bygninger og Inventar.**

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 112—1917). Indstilling fra Dyrtidsudvalget angaaende et af et Mindretal indenfor Udvalget fremsat Forslag om **yderligere Udstedelse af Dyrtidsmærker.**

Fra nævnte Mindretal forelaa følgende Indstilling:

»I Henhold til Beslutning paa Rigsdagen, hvorved der er givet Kommunerne Ret til i Henhold til Dyrtidslovens § 1 i Stedet for 15 Kr. pr. Indbygger at anvende 27 Kr. pr. Indbygger til Dyrtidsforanstaltninger, foreslaar undertegnede Medlemmer af det af Aarhus Byraad nedsatte Dyrtidsudvalg følgende Forslag forelagt til Beslutning for Byraadet.

Foruden de alt foretagne Dyrtidsforanstaltninger udsteder Kommunen nye Dyrtids-

mærker lydende paa et Beløb af 50 Øre pr. Uge.

Dyrtidsmærkerne tilstilles enhver Familieforsørger (hertil henregnes ogsaa enligt stillede Personer, der har Børn at forsørge) hvis aarlige Skatteindtægt ikke er over 1700 Kr., hans Hustru og hjemmeværende Børn til og med det fyldte 18 Aar.

Familieforsørgere, hvis aarlige Skatteindtægt er over 1700 Kr., men ikke over 2200 Kr., erholder kun Dyrtidsmærker til hjemmeværende Børn til og med det fyldte 18 Aar.

Dyrtidsmærkerne kan anvendes til Køb af Smør, Brød og Mælk.

Den for Kommunen herved paabyrdede Udgift tilvejebringes i Henhold til Dyrtidsloven.

Ovennævnte Forslag er gældende fra 1. Januar d. A. at regne til Dyrtidslovens Ophør (31. Marts d. A.).

Søren Petersen.   Marthin Pedersen.*

Fra Udvalgets Flertal forelaa følgende Indstilling:

»Udvalgets Flertal, Formanden, J. Chr. Møller og Mikael Johansen, har vedtaget at indstille, at Sagen, forinden endelig Beslutning angaaende de foreslaaede Dyrtidsforanstaltninger tages, forelægges Budgetudvalget med Anmodning til dette om at tage under Overvejelse, hvorledes de til Dækning af Udgifterne ved de nævnte Foranstaltninger fornødne Midler skal tilvejebringes, særlig om de kan afholdes ved Laan. -- Et Aftryk af en af Kommunebogholderen afgiven Redegørelse af 19. December 1917 angaaende Udgifterne ved de hidtil trufne Dyrtidsforanstaltninger, samt en Skrivelse fra Kommunebogholderen af 7. Januar 1918 vedlægges.« —

F o r m a n d e n erklærede, at denne Sag ifølge sin Beskaffenhed maatte underkastes 2 Behandlinger overensstemmende med Forretningsordenen, da det med de af Udvalgets Mindretal foreslaaede Grænser vistnok vilde andrage ca. 300000 Kr. Udvalgets Flertal havde ikke i Øjeblikket kunnet tage Stilling til Sagen, idet det mente, at man først maatte have nærmere konstateret, hvorledes Kommunens Status var, og undersøgt, hvorfra Pengene skulde komme. Som det fremgik af de fra Kommunebogholderen medfølgende Indberetninger, var Kommunens Status i Øjeblikket daarlig, thi uagtet Kommunen havde laant 6650000 Kr. i 1916 og 2550000 i 1917, var der den 1. December 1917 kun et Beløb paa ca. 1550000 Kr. disponibelt. Dette Beløb var yderligere gaaet ned, saa Kommunen den 1. Januar 1918 af rede Penge kun ejede ca. 100000 Kr. Naturligvis havde man betydelige Beløb indestaaende i forskellige Banker, og desuden havde Belysningsvæsenet lagt Beslag paa overordentlig store Summer, saaledes at Udgiften til dette overskred Indtægten med ca. 4¹/₂ Mill. Kr. Det burde ogsaa undersøges, hvor meget af dette Beløb der kunde antages at ville gaa tilbage til Kommunekassen. Af disse forskellige Grunde vilde Taleren paa Udvalgsflertallets Vegne anbefale at udsætte Sagen og henvise den til Budgetudvalget.

M a r t h i n P e d e r s e n vilde indrømme, at Kommunens økonomiske Stilling for Øjeblikket var meget svag, saa der var al Grund til at være forsigtig med sine Bevillinger og ikke komme længere ud end højst nødvendigt. Med Hensyn til selve Forslaget mente Taleren dog, at Udvalget kunde have samlet sig i den Opfattelse, at Forslaget tiltrængtes og var fuldt forsvarligt, for i

Virkeligheden var man enige derom. Det var naturligt, at Midlerne fremskaffedes gennem Til­ lægsskatten; men naar Flertallet i Udvalget ikke havde kunnet gaa ind paa denne Opfattelse, var Byraadet indtil videre nødt til at bøje sig derfor og lade Sagen gaa til Budgetudvalget, saa det kunde overveje, hvorledes Midlerne skulde tilveje­ bringes. Af den Grund fandt Taleren ikke Anled­ ning til at gøre yderligere Bemærkninger til For­ slaget, men han nærede dog ikke Tvivl om, at Byraadet vilde gaa med til at gennemføre det, da Udvalget i Virkeligheden var enigt om, at For­ slaget tiltrængtes.

Forslaget overgik til 2. Behandling og henvistes til Budgetudvalget.

4. (J. Nr. 447—1917). Skrivelse fra Sundhedsstyrel­ sen til Justitsministeriet angaaende den af Sund­ hedskommissionen fulgte Fremgangsmaade ved **Ind­ læggelse af Tuberknlosepatienter paa Sct. Jo­ sephs Hospital.**

M o u s t e n bemærkede, at Udvalget intet havde at tilføje til Sundhedskommissionens Skrivelse, hvorfor denne kunde gaa videre til Ministeriet

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 3¹⁸—1917). Indstilling om **Efterbevilling af Overskridelser i Markudvalgets Regnskab.** — 2. Behandling.

Efterbevilgedes.

6. (J. Nr. 2¹⁸⁶—1917). Andragende om **Dispensation fra Bygningslovens § 21** for Dr. Margrethesvej Nr. 3—5.

Anbefaledes.

7. Meddelelse fra Skattekontoret om **Opgørelse af Mandtalslisterne.**

Til Efterretning.
